

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

https://christipedia.mirraheze.org/wi...lisch_conflict

Het **Palestijns-Israëlich conflict** is het voortslepend conflict tussen Palestijnse Arabieren en de staat [Israël](#) over het door God aan het volk Israël [beloofde land](#). Palestijnse Arabieren vinden dat het land hun is afgepakt, de Joden zien het als hun historisch thuisland.

Het is een taai en voortslepend **conflict**, waar ook de wereld zich mee bemoeit. Velen beschouwen het Palestijns-Israëlich conflict als het kernprobleem in het Midden-Oosten, een conflict dat de hele regio beroert, ja, als een lont in het kruidvat van een derde wereldoorlog.

De Joden en de Palestijnen zijn het oneens over:

1. (de voorwaarden voor, hoedanigheden van) een toekomstige staat voor de Palestijnen
2. de grenzen tussen Israel en de Palestijnse gebieden
3. de bouw van Joodse nederzettingen in de Palestijnse gebieden
4. de status van Jeruzalem
5. de Palestijnse vluchtelingenkwestie

Ad 1. Palestijnse staat

De Palestijnen willen een eigen staat en geen Joodse staat. Ze erkennen de Joodse staat Israël niet. De Palestijnse president Abbas - president van een staat die niet bestaat - verklaarde in januari 2014 dat hij Israël niet zal erkennen als Joodse staat. De Palestijnse Hamas streeft zelfs uitdrukkelijk de vernietiging van de Joodse staat na. Uiteindelijk willen Fatah en Hamas, de belangrijkste Palestijnse partijen, heel het land van Israël hebben.

De wereld, inclusief de Verenigde Staten, Israëls grootste bondgenoot uit de volkeren, eisen dat Israël een Palestijnse staat naast de Joodse staat toelaat (tweestatenoplossing).

Israël staat tot op zekere hoogte Palestijns zelfbestuur toe, maar vreest dat met een vijandiggezinde Palestijnse staat haar eigen nationaal bestaan in gevaar komt. De Israëlische regering staat alleen een Palestijnse staat toe (2009) onder voorwaarden:

- (1) de Palestijnse staat heeft geen eigen militairen noch macht over het luchtruim, kan geen militaire verdragen met andere partijen sluiten en voorkomt het smokkelen van wapens. Israel vreest dat een Palestijnse staat zich anders zal ontpoppen als 'Hamastan', naar de door Hamas geregeerde Gazastrook vanwaar steeds raketten op Israel worden afgevuurd en terreur wordt uitgeoefend. Na de Israëlische evacuatie uit de Gazastrook in 2005 voerden de Palestijnen hun raketaanvallen op Israël op.
- (2) de Palestijnen erkennen de Joodse staat, het thuisland voor de Joden. Zonder deze erkenning kan er geen sprake zijn van een 'tweestaten'-oplossing.

In 2003 kwamen Israël en de Palestijnen een 'routekaart' naar vrede overeen, een plan dat voorziet in de stichting van een Palestijnse staat. Ook in 2007 beloofden de partijen op de conferentie van Annapolis in de Verenigde Staten een tweestatenoplossing na te streven.

Anderen pleiten voor een *éénstaat-oplossing*: één democratische staat, een bi-nationale staat, waarin de Joden en de Arabieren samenwonen. Dat één enkele staat mogelijk is, zou blijken uit het samenleven van

zwarten en blanken in de Verenigde Staten en in Zuid-Afrika, en het samenleven van protestanten en katholieken in Noord-Ierland. De volgende video bevat een Palestijnse bespreking van de éénstaatoplossing: [video](#) (Engels, 23 minuten, Youtube, van Aljazeera). Een groot bezwaar dat op deze oplossing drukt is dat met een bi-nationele staat de Joden niet langer een eigen Joodse staat hebben. De Joodse staat is juist gesticht omdat de Joden niet veilig waren in niet-Joodse staten. Door de eeuwen heen zijn ze verdrukt of vervolgd, ook in democratische staten. De enige oplossing voor het 'Joodse vraagstuk' scheen een Joodse staat te zijn.

Ad 2. De grenzen

De grenzen tussen Israël en de Palestijnse gebieden zijn ook een voorwerp van onenigheid. De 'internationale gemeenschap' oefent op Israël druk uit om de grenzen uit 1967, voordat de oorlog uitbrak, goed te keuren. Israël wil echter *verdedigbare* grenzen hebben. De volgende video van het Jeruzalem Centrum voor Publieke Zaken maakt dit duidelijk: [video](#) (Engels gesproken; duur: 5 min 3 sec.; upload 2011)

Ad 3. De Joodse nederzettingen

Israël staat de uitbreiding van bestaande Joodse nederzettingen met nieuwe huizen op de Westelijke Jordaanoever toe. Israël zei in 2009 dat er geen nieuwe nederzettingen zullen worden gebouwd op de Westelijke Jordaanoever. De Palestijnen en de wereld, inclusief de Verenigde Staten, wijzen het nederzettingenbeleid af.

Bouwplannen Israel stuiten op kritiek

Internationaal is afwijzend gereageerd op de plannen van Israel om honderden extra woningen te bouwen in nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever. De Israelische premier Benjamin Netanyahu staat op het punt groen licht te geven voor de bouw. Na de voltooiing zou de premier overwegen om een bouwstop van enkele maanden in te lassen.

De Palestijnse leider Mahmoud Abbas noemt het voornemen voor de bouw van nieuwe huizen 'onacceptabel'. De Amerikaanse regering en de EU eisen dat Israel alle bouwactiviteiten in de nederzettingen staakt. De VS willen een volledige bouwstop gebruiken om het vredesproces te hervatten, en de Palestijnen hebben dat ook als voorwaarde gesteld.

Namens Nederland heeft minister Maxime Verhagen van Buitenlandse Zaken laten weten de plannen van Israel 'diepriest' te vinden, en buitengewoon slecht voor de vredesonderhandelingen.

Bron: *Radio Nederland Wereldomroep*, nieuwsbericht 4 september 2009

De Vierde Conventie van Genève zegt dat een bezettende macht geen enkele van zijn burgers in bezet gebied mag vestigen. De meeste landen, waaronder de bondgenoten van Israël, concluderen dat Israëlische Joden niet rechtmatig op de zogenaamde Westelijke Jordaanoever kunnen wonen. Het is echter twijfelachtig - volgens tal van juristen - of dit artikel van toepassing is op Israël, en wel om verschillende redenen:

- Ten eerste, de Westelijke Jordanoever was niet het erkende soevereine grondgebied van enige andere natie toen Israël er het gezag overnam.
- Ten tweede, de landstreek maakt deel uit van 'voorouderlijke vaderland' van de Joden en is er zelfs het centrale deel van.

De oorspronkelijke bedoeling van het Israëlich-Palestijnse vredesproces was niet om de resultaten van de onderhandelingen vooraf te beoordelen, ook niet betreffende de nederzettingen^[3].

Ad 4. Jeruzalem

Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, willen de Joden behouden als ongedeelde, onder soeverein Israëlich bestuur verenigde, hoofdstad en religieus centrum van hun land. Joden maken op historische en/of godsdienstige gronden aanspraak op Jeruzalem, met politieke consequenties. Tussen 1948 en 1967 waren Joden uit Oost-Jeruzalem verdreven, maar daarvoor hadden ze er eeuwen gewoond. De Palestijnen eisen Oost-Jeruzalem, inclusief de Oude Stad met de heiligste Joodse plaats (het tempelgebied en de klagmuur), als hoofdstad op van een begeerde Palestijnse staat. "Er zal geen vrede zijn zonder een Palestijnse hoofdstad in Oost-Jeruzalem", zei de Palestijnse president Abbas in januari 2014. Volgens Israël zouden in een gedeelde stad uitbrekende gevechten verwoestend kunnen zijn voor inwoners, toerisme en heilige plaatsen.

De *Tempelberg*, door de Palestijnen Haram al-Sharif (= edel heiligdom) genoemd, is een zeer gevoelig onderwerp. Soms wordt door Palestijnen openlijk geloofd dat er ooit een Joodse tempel heeft gestaan. Oude gidsen van Al Haram Al-Sharif (edities 1925 en 1950, uitgegeven door de Opperste Moslimraad) verwezen nog uitdrukkelijk naar de tempel van Salomo, 2 Sam. 24:25 en de ondergrondse stallen van koning Salomo^[4]. In de uitgaven van 1954 en 1965 is de verwijzing naar de tempel echter geschrapt. Een moslim verantwoordelijk voor de Al-aqsa moskee zei in oktober 2015 dat er nooit een Joodse tempel op de Haram al-Sharif is geweest.

Ad 5. De Palestijnse vluchtelingen

De Palestijnen vinden dat de Palestijnse vluchtelingen moeten kunnen terugkeren naar Israël. Israël zegt dat ze niet mogen terugkeren naar Israël (2009). Er woont in Israël een Arabische minderheid. Of de Palestijnen ook een Joodse minderheid zouden aanvaarden, is nog niet bekend (mei 2009).

De radicaal-Islamitische [Hamas](#) regeert in de [Gazastrook](#) , een smalle kuststrook met zo'n 1,5 miljoen inwoners. Hamas erkent het bestaansrecht van Israël niet. In haar manifest zegt Hamas de vernietiging van Israël en in plaats daarvan een islamitische staat na te streven. De partij erkent de akkoorden niet die de Palestijnse Autoriteit met Israël sloot. Hamas is bevriend met Iran. Israël beschouwt Hamas als een terreurbeweging vanwege haar talloze aanslagen op Israëlische doelen.

60% van de stroom die in de Gazastrook verbruikt wordt, wordt geleverd door Israël.

Vanuit Egypte worden wapens de Gaza-strook binnengesmokkeld. Vanuit deze landstrook, waarvan het beheer eerder door Israël is overgedragen aan de Palestijnen, worden telkens raketten op Israël afgevuurd. Wat dit de bevolking van Zuid-Israël aandoet, maakt het getuigenis van een meisje duidelijk: zie [filmpje](#) (Engelstalig). Het bereik van de raketten neemt toe. Israël reageert op de beschietingen met afsluiting van de grens en aanvallen vanuit de lucht op wapenopslagplaatsen, verdachte fabrieken en Palestijnse strijders. Hamas wil in de strijd zoveel mogelijk Joden doden. Israël wil zoveel mogelijk Palestijnse burgers sparen. De omstandigheden van de bevolking in de Gaza-strook zijn slecht.

Om haar burgers te beschermen tegen Palestijnse terreur bouwde Israel in 2003 een afscheiding rond de Palestijnse Westoever^[1]. De afscheiding is een constructie van wegen, hekken, prikkeldraad, muren, greppels, torens en poorten. De lengte van het '**veiligheidshek**' is circa 620 km. Sinds het begin van de bouw van de afscheiding is het aantal terroristische aanslagen in Israel gedaald met 90%. De afscheiding zal na voltooiing voor 95% uit hek bestaan, voor minder dan 5% uit muur bestaan. De barrière loopt niet helemaal gelijk met de wapenstilstandsgrenzen na de Arabisch-Israëlische oorlog van 1948. De afscheiding is niet gericht tegen Arabieren, van wie er ongeveer 1 miljoen in Israël zelf wonen (anno 2012).

In 2011 maakte de Israëlische premier Netanyahu in een woord tot de Amerikaanse president Obama duidelijk dat Israël niet wil terugkeren tot de grenzen van 1967, niet de Palestijnse vluchtelingen wil opnemen en niet wil onderhandelen met de Palestijnse terreurorganisatie Hamas:

Video: 8 minuten, Engels, Youtube, mei 2011)

Palestijnse tactiek

De Palestijnse Autoriteit (PA) en [Hamas](#) willen uiteindelijk Israël verslaan en één Palestijnse staat stichten die het hele land Palestina omvat. Hamas kiest daartoe de gewapende strijd, de PA kiest de weg van onderhandelen en het sluiten van verdragen. Het tekenen van verdragen met Israël staat in het teken van dat einddoel, één Palestijnse staat. Een voorbeeld voor de Palestijnen van de PA^[2] is de tactiek van Mohammed. Hij sloot te Hoedaybiyyah een vredespact met de Qeraysh stam van Mekka voor 10 jaar, maar binnen twee jaar nam hij de stad in.

Meer informatie

[Israël & Palestijnen Nieuws Blog](#). Nieuwsberichten en commentaren (NL/ENG) over het Israëlisch-Palestijnse conflict. De nadruk ligt daarbij op nieuws dat de Nederlandse kranten en journaals niet haalt.

[Historische \(Engelstalige\) documenten](#) relevant voor het conflict.

Over de geboorte van de staat Israël en de achtergrond van het Israëlisch-Palestijnse conflict: [The Birth of Israel](#), documentaire van de BBC, 59 min. Bijzondere aandacht voor het lot van de Palestijnen.

Analyse van het Midden-Oosten conflict in het licht van de Gaza-oorlog (2008-2009), door John Malan: [artikel](#)

Tom S. van Bemmelen, *150 Palestijnse fabels*. Soesterberg: Uitgeverij Aspekt, 2015, Pagina's: 377. ISBN 9789461538321.

Voetnoten

1. ? De Israeliërs zijn niet de enigen die een veiligheidsmuur bouwen om zich te beschermen tegen aanslagen. In de stad Bagdad in Irak hebben de Amerikaanse troepen, die in 2003 het land binnenvielen, rond de beveiligde 'groene zone' een veiligheidsmuur gelegd. Hierbinnen liggen onder meer ministeries, die door de muur beschermd worden tegen aanslagen. In 2011 eiste Bagdad een vergoeding voor de veiligheidsmuur, die files veroorzaakt, terwijl de zware militaire voertuigen trottoirs en rioleringen vernielen. Volgens het stadsbestuur hebben de Amerikanen een mooie stad in een militaire vesting veranderd.

2. ? Dat de Palestijnse Autoriteit deze tactiek volgt, blijkt uit de woorden van de overleden Palestijnse leider Yasser Arafat (1994) en uit die van de minister van Godsdienstzaken (2013). Voor de woorden van Arafat, zie [Yasser Arafat](#), Palestinian Media Watch. Voor de woorden van minister Mahmoud Al-Habbash, zie [PA minister: PA agreements modeled after Muhammad's Hudaybiyyah Peace Treaty](#), Palestinian Media Watch, 22 juli 2013.

3. ? [Minister Australië: welke wet breken nederzettingen?](#) Nieuwsartikel op IsraelToday.nl, 19 jan. 2014.

4. ? Inzage in de genoemde uitgaven van de gids biedt het [Tempelinstituut](#) te Jeruzalem.